

ПЕРША КОЛОНКА

ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

У СІЧНІ—ЛЮТОМУ ЦЬОГО РОКУ В КОМСО-
МОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ ОБЛАСТІ ВІДБУДЕТЬ-
СЯ ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА АТЕСТАЦІЯ УЧАС-
НИКІВ ДРУГОГО ЕТАПУ ВСЕСОЮЗНОГО ЛЕНІНСЬ-
КОГО ЗАЛІКУ «РІШЕННЯ XXV З'ІЗДУ КПРС — У
ЖИТТЯ!», ПРИСВЯЧЕНОГО 60-РІЧЧЮ ВЛКСМ.

На III з'їзді РКСМ В. І. Леніну, після його історичної промови, надійшло багато записок із запитаннями. Один із делегатів написав: «А у нас у Християновському школа розвалилась...» Володимир Ілліч, згадують делегати, прочитав, обвів поглядом зал і, ледь усміхнувшись, відповів: «Розвалилась! Полагодьте!».

У дні, коли в комсомольських організаціях області почалась громадсько-політична атестація учасників Ленінського заліку, ми не даремно згадали цей епізод.

Менше слів — більше житої справи, активної боротьби по їх усуненню. Таким повинен бути закон комсомольського життя. В наведеній вище лаконічній фразі Володимира Ілліча — заклик до дії, яким повинні керуватися в ході атестації всі учасники Ленінського заліку.

Абстрактне знання, що не перетворилось у переконання, — саме проти цього виступив В. І. Ленін у своїй промові на III з'їзді РКСМ. Механічне студіювання теоретичних постулатів, просто заучування марксистських формул — саме це Володимир Ілліч вважав начотництвом, несумісним із завданням побудови нового світу. Тому комітетам комсомолу, членам атестаційних комісій, аналізуючи виконання особистих комплексних планів кожної молоддю людиною, необхідно звертати особливу увагу на те, щоб вивчення молоддю ленінської теоретичної спадщини тісно поєднувалось з діяльною участю в суспільній практиці, з колективним осмисленням та обговоренням з точки зору марксизму-ленінізму конкретних проблем громадського й виробничого життя. Як це робиться, скажімо, в комсомольській організації Олександрівської фабрики діаграмних паперів. Тут слухачі гуртка «Наш, радянський спосіб життя», виступивши на початку навчального року з ініціативою «Виконати план третього року п'ятирічки до 60-річчя ВЛКСМ», успішно виконали взяті зобов'язання. Або ще один приклад. Сімдесят дев'ять пропагандистів базових гуртків у листопаді минулого року підтримали ініціативу «Організувати слухачів і допомогти їм виконати соціалістичні зобов'язання десятої п'ятирічки до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна».

Так повелися в комсомольських планах слухачів 79 політгуртків області однаковий пункт. Але ніхто не назвав це формальним підходом до справи.

Громадсько-політична атестація — це не просто захід, під час якого лише говорять про досягнення та недоліки.

Звіти учасників Ленінського заліку повинні вилитись у відверту розмову всіх присутніх, у якій би дедалі більше принципів оцінки і роботи організації в цілому.

Звичайно ж, розмова піде про те, як молодь виконує пункти особистих комплексних планів «Учимося комунізму, будемо комуністами». Водночас комітетам комсомолу, членам атестаційних комісій треба подбати, щоб аналіз виконання планів допоміг кожному юнакові чи дівчині скласти нові з урахуванням прагнень і можливостей кожного.

Особисті комплексні плани третього етапу Ленінського заліку повинні бути насамперед конкретними, стати програмою участі кожного комсомольця кожної молодшої людини в боротьбі за виконання рішень XXV з'їзду КПРС, XVIII з'їзду ВЛКСМ, програмою творчого зростання особи.

На жаль, іще не скрізь особисті комплексні плани посправжньому сприяють громадському і професійному становленню молоді. Якщо в Бобринецькому, Вільшанському, Новоукраїнському районах у кожній організації ретельно поодумали, яким повинен бути комплексний план учасника Ленінського заліку, то про Новоградівський, Онуфріївський, Маловисківський, Олександрівський і деякі інші райони цього не скажеш. В окремих організаціях тут комплексні плани мають надто загальний, стереотипний характер. Часто-густо стосуються вони лише виробничої діяльності юнаків і дівчат, поверхово зачіпають питання ідейного, військово-патріотичного виховання, підвищення молоддю загальноосвітнього рівня. Більше того, в окремих комсомольців комплексного плану взагалі немає. Про яку ж атестацію тоді може йти мова? Адже основний критерій тут один — Ленінський залік успішно складе той, хто виконав свій особистий комплексний план.

Кілька слів про форму проведення громадсько-політичної атестації. Центрами її, як і завжди, будуть первинні комсомольські організації, групи. Вибір форми проведення залежатиме насамперед від кількості членів ВЛКСМ. Якщо їх понад двадцять, атестація проходитиме за схемою: атестаційна комісія — бюро — комсомольські збори. Але в будь-якому випадку громадську оцінку діяльності кожного учасника Ленінського заліку слід обов'язково затверджувати на комсомольських зборах. Іноді про це забувають.

Уже сьогодні в комсомольських організаціях діють штаби по проведенню Ленінського заліку, активісти обладнують куточки з методичними матеріалами, для слухачів гуртків комсомольського політнавчання, молоді, що вивчає марксистсько-ленінську теорію, працюють консультанти, зі слухачами проводять співбесіди.

Комітети комсомолу мають подбати і про відзначення тих, хто успішно склав Ленінський залік. Відмінників можна нагородити значками ЦК ВЛКСМ «Ленінський залік», грамотами комітетів ЛКСМУ, преміювати бібліотечкою ленінських творів, неспілку молоді рекомендувати до вступу в лави ВЛКСМ.

Громадсько-політична атестація — справа дуже серйозна й відповідальна. Значення її підкреслено і в матеріалах XVIII з'їзду ВЛКСМ.

Треба надати більшого значення громадській атестації, розглядаючи її насамперед як ефективний спосіб подання практичної допомоги в самоосвіті і самовихованні, в оволодінні марксизмом-ленінізмом.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX ● № 4 [2576]. ВІВТОРОК, 9 СІЧНЯ 1979 року.

Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

ДО 60-РІЧЧЯ
ЛКСМ УКРАЇНИ

МОЛОДА ДОЯРКА КОЛ-
ГОСПУ «ПЕРІНЕ ТРАВІ»
МАЛОВІСКІВСЬКОГО РАЙО-
НУ. ГРУПКОМСОРТ ФЕРМИ
ВАЛЕНТИНА СПІШЕВА МИ-
НУЛОГО РОКУ ВПРИТУЛ ПІ-
ДІЙШЛА ДО 5-ТИСЯЧНОГО
РУБЕЖУ ПО НАДОЯХ ПІ
СОЦІАЛІСТИЧНЕ ЗОБОВ'Я-
ЗАННЯ НА 1979 РІК — НА-
ДОТИ 5000 КІЛОГРАМІВ МО-
ЛОКА ВІД КОЖНОЇ КОРОВИ
СВОЄЇ ГРУПИ

Фото В. ГРИБА.

4 січня нинішнього року «Молодий комунар» опублікував «Звернення переможців соціалістичного змагання серед молодих майстрів доїння до всіх молодих трудівників молочнотоварних ферм області», де закликалося далі підвищувати продуктивність тваринництва, боротися за 5-тисячні надой молока від корови.

Є КОНКРЕТНА МЕТА!

Закінчився такий напружений у соціалістичному змаганні ювілейний для комсомолу країни рік. Молоді трудівники села присвятили своєму святу чимало зусиль у праці. Я особисто розділа групу пелетей, за неповний рік одержала від кожної первістки більше 3 тисячі кілограмів молока. А тепер, у другу лактацію, чекаю від них підвищення продуктивності.

Нинішнього року свій 60-річний ювілей святкуватимуть комсомольці нашої республіки. Цю знаменну дату ми теж прагнемо зустріти значними трудовими здобутками. Особливо я планую до 60-річчя ЛКСМУ надійти від кожної корови своєї групи не менше 1800 кілограмів молока.

Л. ЛІВІТЧУК,
доярка колгоспу імені
Ульянова Голованів-
ського району.

МИ ЗА ТАКИЙ РУБІЖ

Мене схвилювало звернення моїх друзів по змаганню — переможців соціалістичного змагання серед молодих майстрів доїння області. Діловою турботою про ефективність роботи на фермах пройняте це відкрите послання. Справді, кому, як не нам, бути не тільки виконавцями обов'язків доярки чи доярів, а й господарями ферм — однаково відповідати і за надой, і за якість молока?

Минулого року я особисто одержала від кожної закріпленої за мною корови по 4 тисячі кілограмів молока, що значно

більше зобов'язання. Не хвастаюсь, бо це було не легко, та я протягом трьох років п'ятирічки зробила за діло на майбутнє. Цей «запас» дав мені право взяти підвищене зобов'язання — п'ятирічку по надоях виконати до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. І я з великим задоволенням підтримую заклики — боротися за п'ятитисячні надой. Високий рубіж. І важливий, бо спонукає до пошуку резервів у малому й великому.

О. БЕРЕГОВА,
доярка колгоспу «Аврора» Вільшанського району.

„БУДЕМО СХОЖИ..“

■ КІРОВОГРАД ВІДЗНАЧАЄ 35-РІЧЧЯ З ДНЯ ВИЗВОЛЕННЯ ВІД НІМЕЦЬКО-ФАШИСТСЬКИХ ЗАГАРБНИКІВ.

Місто зустрічало своїх гостей — колишніх фронтовиків, які 35 років тому визволяли Кіровоград від німецько-фашистських загарбників. Серед них були й ветерани 409-ї Кіровоградсько-Братиславської стрілецької дивізії. Вони побували на підприємстві обласного центру, в навчальних закладах. Уроки мужності. Вечори бойової слави. Воїни-фронтовики виступили перед учасниками спортивних поєдинків, що присвячувались торжеству.

Йшов містом і колишній редактор дивізійної газети «Боевое знамя» М. К. Череп, на сторінках якої було опубліковано лист невідомої до своєї матері. Кіровоградка Євдокія Макаренко писала з Німеччини. Писала про жорстокість фашистів, про неволю. І ось ветеран хотів довідатись, чи не повернулася Євдокія в рідне місто...

А на день раніше на меморіальному кладовищі лунала скорботна мелодія. Плакали труби. Плакали матері. Сюди, де горить Вічний вогонь, ішли молоді воїни і несли останки визволителя міста, які було знайдено в районі новобудов, в районі, де 35 років тому гриміли бої за Кіровоград. Ось могила бойового командира Саркіса Казаряна, який теж загинув у битві за наше місто. А поруч — його, солдата, ім'я якого нам не відоме. Хвилину мовчання. Хвилина скорботи. На граніт лягали вінки квітів...

А 7 січня відбулася урочиста маніфестація молоді міста. Юнаки і дівчата зібрались біля обеліска Невідомому солдатові і дали клятву на вірність ідеалам, що їх захищали їхні діди в січні 1944-го.

ЗИМОВА ЗМІНА В „АРТЕКУ“

ГУРЗУФ Кримської області, 8 січня (Кор. РАТАУ М. Туровський). У найбільшій дитячій здравниці — Всесоюзному піонерському таборі «Артек» піднято прапор першої зими 1979 року. 1800 дітей, які приїхали з різних куточків нашої країни, проведуть тут всю навчальну чверть.

Під час перебування в таборі хлопчики та дівчатка відвідуватимуть загальноосвітню школу і візьмуть участь у багатьох цікавих заходах.

У літні місяці «Артек» стане місцем зустрічей, зборів представників юного покоління всіх континентів планети.

ДО 325-РІЧЧЯ ВОЗЗ'ЄДНАННЯ УКРАЇНИ З РОСІЄЮ

У КРАЇНІ БІЛИХ БЕРІЗ

Долі людей, що живуть і працюють по сусідству, переплітаються тісно, як і коріння дерев, що ростуть поруч. Це повною мірою стосується й долі цілих народів, особливо тоді, коли живуть вони у збратаній родині, як об'єднано назвав поет нашу країну.

Щира дружба єднає і три сусідні республіки — Росію, Україну та Білорусію. В цьому ми ще раз переконалися, коли минулого року наш самодіяльний народний ансамбль пісні і танцю «Горлиця» побував у Білоруській РСР. Серед вісімдесяти учасників подорожі був і автор цих рядків.

Є на межі трьох областей священий для народів братніх республік куточок землі. Серед безмежжя полів злетіли в голубу височину три білосніжних оперезаних широким бронзовим кільцем пілони. Це — монумент Дружби народів. Його збудували трудящі Брянської, Чернігівської і Гомельської областей у 30-річчя Перемоги радянського народу над фашизмом. Монумент — символ: ми йшли, йдемо, і будемо йти разом. В одному строю, плече в плече.

Шахтарі Солигорська і колгоспники Воложинського району, прикордонники героїчного Бреста і жителі міста Смоленська — всі, перед ким ми виступали, виклали свою сердечність, дружню зацікавленість українським мистецтвом.

Пригадується тако. Ви ступали ми на відкритому літньому майданчику в місті Логойську неподалік стадіону, де тоді саме почався футбольний матч. Як тільки злетіла над містом запальна українська пісня, від стадіону потяглася до парку, де розміщувалася літня сцена, аерівечка людей... Закінчувався концерт одночасно з футбольним матчем, але майже всі болільники аплодували не на стадіоні — успіхам своєї команди, а в парку — «Горлиці»...

Було у нас чимало теплих зустрічей з робітниками і колгоспниками, працівниками культури і самодіяльними артистами, партійними, радянськими, комсомольськими активістами. Гастролюї наші призначувалися 60-річчю БРСР та Компартії Білорусії, і виступати в дні урочистостей з нагоди підготовки до ювілею було вдвоє відповідальніше, приємніше й почесніше.

Лишилася доброю згадкою зустріч із самодіяльним народним ансамблем пісні і танцю «Стригаль» у Бресті. Тепер ми добрі друзі, обмінюємося листами, ділимося творчими задумами, допомагаємо про нові зустрічі. Приємно було, святкуючи десятиріччя «Горлиці», отримати поздоровну телеграму від самодіяльних митців з Білорусії.

Листи з Білорусії наш ансамбль одержує часто. Є колективні, є й особисті. Наші дівчата під час гастролей у Бресті позна-

йомилися з прикордонниками. Спершу колективні листи отримували, а тепер... особисті. Це теж приємно.

На Кіровоградщині ми повернулися з численними сувенірами, які нам дарували всюди, де зустрічалися з вдячним білоруським глядачем. Як дорогі реліквії зберігаємо Почесні грамоти Воложинського райкому Компартії Білорусії, колгоспу «Верный путь» — ними відзначено наші виступи.

Я вже згадував про неперушну єдність, дружбу народів СРСР. Як підтвердження цього запам'ятався один із лозунгів, який нас зустрічав: «Дружба і братство — дорожчі від усякого багатства». До речі, ці слова майже однаково звучать білоруською, російською та українською мовами.

У репертуарі «Горлиці», на мій погляд, вдало поєднуються українські народні пісні і танці з творами народів братніх республік СРСР, що дає нам можливість знайомити глядачів з різноманітним мистецтвом народів нашої неосянної Батьківщини. Гастролюї в БРСР дали нам змогу донести до білоруського глядача мелодії і ритми України, водночас ми збагатили себе, спілкуючись із митцями і глядачами братньої республіки, новими творчими задумами. Сподіваємося, що наші творчі зв'язки з білорусами будуть такі ж міцні, як і дружба наших народів.

Е. ДОЛГОВ,
балетмейстер-репетитор самодіяльного народного ансамблю пісні і танцю «Горлиця» Кіровоградського районного Будинку культури.

ТАМ, ДЕ ЛЕНІНА ПОДИХ

«...Щиро захоплені прекрасним музеєм Леніна! Спасибі вам від нашого випуску за те, що так ся-то бережете пам'ять про дорогого нам Ілліча».

Випускники 1957 року: АЛЕНИЧЕНКО, ВАСИЛЬЄВ та інші».

«...Музей пракає ситуацією своїх творців».

Леонід ДЕДОВ, робітник заводу «Червона зірка».

«...Висловлюю глибоку вдячність працівникам музею В. І. Леніна. Виш мусю в зразком для вчительських закладів міста».

Г. Л. РЯБЧУН, заслужена вчителька УРСР, директор школи № 13, м. Кіровограда».

Ці щирі серди записи залишені вдячними відвідувачами музею В. І. Леніна Кіровоградського машинобудівного технікуму, — красномовні свідки того, що музей нікого не залишає байдужим. Живий Ілліч, жива історія боротьби країни за своє прекрасне сьогодні дихає з численних експонатів.

Студенти, курсанти, робітники, вчителі, ветерани партії, комсомолу, учасники Великої Вітчизняної війни... Та хіба перелічу усіх, хто побував у цій святині за три з половиною роки її існування! Два товстих фоліанти вдячності — дар 25 тисяч відвідувачів невимовним екскурсоводам і директо-

рові музею — викладачеві історії та суспільствознавства Івану Харитоновичу Дерев'янку.

Музей підтримує дружні зв'язки з Московським, Київським, Львівським музеями В. І. Леніна. Експонати, прислані з Чехословаччини, Фінляндії, НДР, про перебування Володимира Ілліча в цих країнах.

Наприкінці минулого року появились в музеї новинки: дві барвисті діорами — міста Ульяновська та бою на Красній Пресні в дні першої російської революції 1905 — 1907 років. Екскурсоводам призначено роботу, але виконують вони її з радістю, бо кожен новий експонат, кожен цікавий лист чи запис — то спільна радість для всіх, хто працює в музеї.

До речі, за час, відколи існує музей, 165 учнів технікуму побували в ролі його екскурсоводів. Сьогодні в числі кращих своїх помічників І. Х. Дерев'янку називає комсомолок Ніну Бондаренко, Катю Кульгун, Лідію Кондратюк.

У музеї Леніна часто відбуваються зустрічі: політичні, наукові конференції та семінари, проходять Ленінські уроки. Тут першорядні дають клятву на вірність Батьківщині, заповітаму Леніна.

Л. ЛАПІНЬ.

На фото автора: директор музею В. І. Леніна І. Х. ДЕРЕВ'ЯНКО з екскурсантами; відвідувачі залишають свої записи в книжці відгуків.

Молодіжна лекція:

ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ, ПОШУК

КОЛИ СЛОВО ВРАЖАЄ

Я КОСЬ я побував на одному машинобудівному заводі, сидів в зборах у невеличкому цеху, де в основному працювала молодь. Збори проходили в'язно, нецікаво. Після нестривалого обговорення на голосування було поставлено проект рішення. Головуючий спитав: «Хто за?», потім: «Хто проти?», а потім: «Хто байдужий, кому все одно?». Спитав так замість звичайного «хто утримується». І реакція багатьох, хто спочатку був пасивним, сидів у задніх рядах, ближче до виходу, виявилася несподіваною. Юнаки і дівчата були вражені ось тим «кому все одно».

Дзвінкий голос кинув репліку: «В стародавній Греції великих воєначальників, що не зайняли ніякої позиції в пору політичних міжусобиць, уєували з постів. Пасивність і байдужість зневажалися...»

«Треба продовжити обговорення, щоб ґрунтовніше розібратися в суті питання і визначити свою позицію», — запропонував хтось із присутніх.

Розмова тривала ще понад годину. Нхто не утримався при голосуванні. Було ухвалено хороше, правильне рішення.

Що ж сталося? Обговорувалася персональна справа. А якось обставили: втомі від жаркого, напруженого трудового дня чи

щось інше — ослабили гостроту сприйняття, і розмова не клеїлася. Та ось знайдене гостре, неслучайне, притому дуже точне слово, і воно змінило хід зборів.

У ВІСТУПАХ лекторів у будь-якій аудиторії форма і засоби подачі ідей, думки — все одно що музика до віршів. Трансляється, що непогані вірші не привертуть уваги людей до них, поки не стануть піснями, — така сила музики. Думається, що роль промовця, особливо в аудиторії юнаків і дівчат, багато в чому імпульсивний, схожа на роль талановитого композитора, котрий написав до віршів хорошу музику, коли нова пісня захоплює мільйони. А спробуйте навіть непогані вірші супроводити вже відомою мелодією. І пісні не буде! Ось і лектор теж бере багато в чому тим, як він подає важливу ідею, значну думку.

Один пропагандист у відповідь на доводи на користь слова образного, пристрасного сказав: «Мені важливо, щоб виступ був на високому ідейно-теоретичному рівні, щоб він був розрахований на думку, а до серця мені діла немає. Пульс нехай лікаря слухають». А тим часом, ігноруючи те, що в устах такого пропагандиста існує «пульс», ми не завжди до розуму молодих доходимо. Через

те багато втрачаємо у впливі на юнаків і дівчат: наше слово від того менш вагомим, менш переконливим. Нехтуючи енергійним, відчутним словом, говоримо підлого, інертним, нейтральним словом — говоримо не з аудиторією, а в порожнечу.

Глибока змістом лекція повинна бути блискуча й формою. Думка, висловлена яскраво, образно, своєю силою примножується — число її прихильників збільшується. У Вісницькому педагогічному інституті було проведено опитування 290 студентів. Їм задали запитання: на що студенти звертають увагу на лекції? На перше місце було поставлено зміст, на друге — глибину думки, на третє — цікаві факти, на четверте — логіку, на п'яте — мову і зовнішність лектора, на шосте — помилки допущені лектором. Тут варто відзначити два моменти: цікаві факти і логіка, тобто знов-таки характер викладу, подача матеріалу, в остаточному підсумку — проблема форми.

Від умінь того, що виступає, розпорядитися змістом, від його здатності знайти для цього змісту слова вагомим, відчутним залежить те, захопить він слухачів чи тільки ковзатиме по поверхні. Трапляється так, що говоримо ми і голосно, і виразно, і на

піднесенні, а слова нашого, проте, не чути. Особливо часто це має місце, коли в мові панує шаблон, стерте слово, коли замість слова часто позорюються.

«Я слухав доповідь одного секретаря комсомольської організації. Його виступ був пасивний штампами: «табір гостинно відчинив двері», «стало доброю традицією», «відбулася повчальна розмова», «чуйний, дбайливий підхід», «не виявляють необхідної наполегливості й ініціативи», «з почуттям високої вимогливості», «авторитет слова», «авторитет праці», «авторитет рішення»... І так без кінця і краю, шаблон без берегів...»

Шаблон небезпечний і ось чому. Дечкі доповіді з допомогою звичних слів і висловів, стандартних зворотів мови обходять болючі місця, уникають розмови по самій суті питання, — проблеми. Таким чином той, що виступає, гасить активність слухачів, молодих, у першу чергу, котрі часом, як кажуть, рвуться в бій.

У СІМ, хто бере слово, в якій би це аудиторії не відбувалося, варто діяти за правилом, якого додержувалися на Русі талановиті майстри. Будували вони, скажімо, собор, і, якщо виходив він усім на диво, сокири, бувало, у вир кидали, щоб удруге тако-

го не зробити — ешаблону, повтору» боялися. Будь-якому промовцю важливо побоюватися повторень, стереотипу, а в молодіжній аудиторії вдвоє втрое. Адже навіть хороші слова і чудові образи від того, що використовуються дуже часто, втрачають свою якість, бліднуть.

Словники визначають штамп, шаблон, як зразок, за яким виготовляються однорідні виробні. Само по собі вживання штампів, стандартів, уніфікація, застосування конвеєрів у промисловому виробництві стало для людства справжньою надзвичайною благодацією. Без них сучасне виробництво було б просто неможливим. Але медики знають, що один і той же засіб може бути і ліками, і отрутою. Хоча ми живемо у вік стандартизації, масового потокового виробництва, слово, позбавлене індивідуальності, слово, стерте від частого повторення, сіре, чуже мові живій.

Штамп робить мову монотонною, а слухачів просто пригнічує. І чи є для нашого брата лектора докір більший, картина гяжчою, ніж вигляд повної енергії, молодого людини, що задрімала на лекції, на заняттях, — нашого слухача? Що може бути гірше для оратора, ніж вигляд залу, в якому після перерви порідшала ауди-

торія? Як правий О. Тютюков, котрий зауважив, що пізнавати світ через пудру не можна.

Мій співрозмовник якось обурювався: у деяких лекторів мова нагадує плащ, який десять разів прали. Він справедливо ополчався проти приблизних слів, що близько під рукою, не дали попілювати, пера, проти мови тарбарської, сорочої. Він говорив: мова слова лютити, одягатися яскраво, привабливо, і одяг думки для молоді має також бути привабливим. Скільки ще у нас друкується книг, читається лекцій, у яких перші-ліпші слова приліплені одне до одного як попало. Такі книги і промови приспляють, бо думки азито у словесний залізобетон.

Багато матеріял тимчасово забирають у дитини іграшки, які почали їй надокучати. Лекторам, пропагандистам теж не треба забувати це немудре правило — не зловживати певними словами, словосполученнями, навіть приказками, прислів'ями, афоризмами. І там, де висока ідея і досконала форма зліпні там, де аудиторія почуває, що лектор переконаний, що він у всеозброєнні сучасних знань, що говорить не словами із сугубо ділового звіту, а теплою, живою мовою бесіди, там слухачі забувають про час

А. КІРСАНОВ,
член Науково-методичної ради з проблем лекційної пропаганди Весоюзного товариства «Знання».

● ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

ПРОГНОЗИ

«ХЛОПЧИК ЧИ ДІВЧИНКА?»

— Ваша дружина чекає дитини? Кого ви хочете?
— Я мрію про сина, дружина — про дочку.
— А чи хотіли б ви знати вже зараз, чиї надії справдіться?
— Дуже!
— Метод за авторським свідоцтвом № 278008 допоможе розгадати цю таємницю.
— Невже?!

НАЙДИВОВИЖНІШЕ, що цей метод не тільки існує, а й дуже простий. Судити самі. Треба взяти звичайний мікроскоп. У його поле зору звести скляну пластинку з близько розташованими на ній двома електродами. Потім увімкнути на електроди напругу від кількох батарейок кишенькового ліхтарика, капнути якоїсь таємничої рідини між електродами і поглянути в мікроскоп.

Зображення в ньому дає відповідь на питання, яке мучило ще Адама і Єву і продовжує мучити кожну сім'ю сьогодні: «Хлопчик чи дівчинка?»

Але що за рідину капати на пластинку? Скажемо прямо, рідина ця не проста, а чарівна. Для її добування передусім треба вирушити в найближчий став і піймати самця жаби. Спосіб піймання на відміну від казок не має значення.

Делі, тварині вприскують під шкіру сечу вагітної жінки. Через деякий час лишається взяти рідину з жаби, капнути її між електродами на пластинку і поглянути в мікроскоп.

Там можна побачити два явища. В першому випадку одні частки нерішуче рухаються до негативного електрода, а другі — до позитивного. Це

значить, що частина з них заряджена позитивно, а частина негативно. Якщо ж усі направляються в один бік, до одного з електродів, і швидко зникають з поля зору, то це значить, що всі вони мають заряд одного знака.

Читач уже догадався, що лишається довідатись, яке явище відповідає дівчинці, а яке хлопчикові. Відкриваємо цю велику таємницю: різнополярний випадок відповідає хлопчикові, а однополярний — дівчинці.

Описаний метод, у якому бере участь жаб-скреготуха, винайшов професор К. Чачава, директор НДІ акушерства і гінекології в Тбілісі. Перевірка методу проводилась протягом ряду років. Було обстежено понад 100 жінок з 8—40-тижневою вагітністю. В 95 процентах випадків зазначення точно випадали. При цьому дослід з кожної жінкою проводили тільки один раз.

Якщо досвід повторювати кілька раз для кожної вагітної, то очевидно, можна дістати практично повну достовірність.

Мінімальне число позитивних результатів повинне бути три. Якщо два досліді дають «хлопчик», а один «дівчинка», то буде хлопчик, оскільки очевидність двох помилок у трьох дослідіх надзвичайно мала.

Н. ПЕТРОВИЧ.

БІОГРАФІЯ В ЕКСПОНАТАХ

НТТМ

Кожному хочеться залишити після себе щось потрібне, вгоме, красиве. Не обов'язково книжку чи березовий гай. Нехай це буде маленький макет літака або поїзда, який народному господарству, звичайно ж, нічого не дасть, але сам по собі вже є свідченням того, що його творець — людина майстровита, з фантазією.

Так заведено в Кіровоградському технічному училищі № 6: кожен випускник перед тим, як одержати розряд, повинен представити на суд товаришів річ, зроблену власними руками.

А ще у нас є така традиція, — розповідає заступник директора училища з навчально-виробничої частини Валентин Данилович Матруцький, — як відомо, проблема безперервного постачання інструментами це не на всіх підприємствах відійшла в минуле. Наші хлопці йдуть у трудові колективи з «приданним» — з інстру-

ментами власного виробництва. Зрозумійте правильно: це — своєрідний ритуал.

Чому ж чи не найголовнішою проблемою розвитку НТТМ називають молодість, відсутність досвіду. В технічному училищі навчаються не сивовусі діди. І все ж багато експонатів постійної діючої виставки НТТМ, що розмістилася просто в цехах і в окремому кабінеті, викликають захоплення. Є тут і макети-іграшки, є цілком реальні пристрої, деталі. Деякі з них успішно служать виробництву.

«Еврика!» — сказали Олександр Матросов, Віктор Яременко, Валерій Рубцов і Яків Коваль разом з майстром виробничого навчання Володимиром Миколайовичем Загорним. Це справді була знахідка. А суть її в тому, що хлопці під керівництвом досвідченого наставника виготовили універсальні кріпильні тиски. Чому саме універсальні? Вставивши

їх у патрон, можна обробляти заготовку будь-якої форми, не обов'язково круглої.

По експонатах можна прочитати всю історію навчального закладу. Ось найперший з них — диплом за створення макета зварювального трактора в 1957 році. Цікаво спостерігати за роботою залізничного електрокрапа з програмним управлінням. Справжній крап Шкода маленький...

Подивіться на цю модель, — ми з Валентином Даниловичем підходимо до макета сілалки ССТ-2. — Ніби, немає в ній нічого особливого й складного, правда? І все-таки вона складена майже з тисячі різних деталей. Три експонати відіслали на ВДНГ, і кожен здобув медаль.

А поруч із сілалкою ціла композиція, присвячена боротьбі радянського народу в роки Великої Вітчизняної війни. Робота з деревом — одне з улюблених занять

учнів. Пейзажні плакати, портрети. Раніше їх було більше, але кабінет технічної творчості не такий і великий, тому нові експонати витісняють старі.

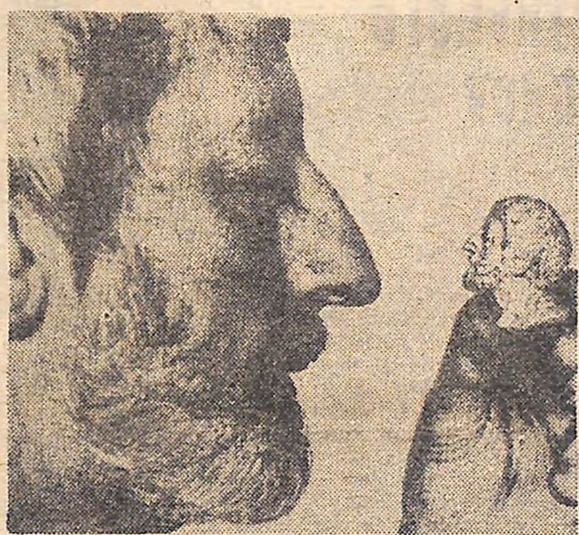
Сьогодні в коридорах і навчальних цехах училища панує тиша: учні на канікулах. Усі вони ще не встигли виявити себе в творчості, адже навчаються лише кілька місяців. Але колись були такими і Валерій Рубцов, що служив нині в лавах Радянської Армії, і Олександр Матросов, студент Одеського політехнічного інституту, і Віктор Яременко, робітник Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів, і всі ті, для кого навчання в ТУ № 6 було не просто опануванням професії, а зустріччю з творчістю, що духовно окрилює людину.

А. РОМАНЮК,
спецкор «Молодого комунара».
м. Кіровоград.

ЗНАХІДКА

Сидіння для велосипедів

Американські конструктори створили унікальне сидіння для велосипедів, яке нагадує зовнішнім виглядом гамак і забезпечує максимальну зручність їзди з урахуванням анатомії велосипедиста. Це сидіння складається з пружного подовженого сидла, покритого синтетичним, обробленим під замшу, матеріалом і заповненого пінопластом. Воно підвішене перпендикулярно до рами велосипеда на двох шарнірах, що спираються на кронштейни з хромованих сталевих трубок. Таке сидіння служить опорою для всієї нижньої частини спини велосипедиста, згинається і повертається відповідно до руху його ніг і стеген.

Кельнський професор Ф. Грубер розглядає свій скульптурний портрет, створений електроннообчислювальною машиною. Спосіб, названий «фотоскульптурою», винайдено в Сполучених Штатах Америки. З допомогою 4 процесорів і 8 камер за дві секунди з будь-якої фотографії робиться «зіпкок». Одержані дані нагромаджуються в комп'ютері.

Фотокроніна ТАРС.

ПОРАДА

ЗАПОБІГАННЯ ВТОМІ

Професор Станіслав Колосовський (ПІПР) каже, що втомиленість — це зменшення здатності виконувати роботу, що настало внаслідок виконання роботи, а втомиленість м'язів — результат вичерпаного запасу вуглеводів.

Утомиленість викликають статичні навантаження, монотонність роботи, особливо при обслуговуванні машини в обмеженому просторі.

Запобігання втомиленості — справа досить складна. Чим краще постачається організм киснем, тим пізніше настає втомиленість. Унікальні втомиленості допомагають тренування і вдосконалення техніки роботи, а найкращий засіб — це здоровий відпочинок.

У КІМНАТАХ другого корпусу гуртожитку Кіровоградського кооперативного технікуму на нас війнуло холодом незачинених кватирок (бо не відремонтовані) і холодом... гостинності господарів. А втім, незабаром наша розмова з ними стала подібною до нагрівних спіралей, і одразу теплі-

— А хто у вас секретар нестатутної комсомольської організації в гуртожитку?

— Хто секретар комсомольської організації? Гм...

— Та наче Валя.

— Яка Валя?

— Та ця... як її... А може, й ні...

(Відповідь була настільки красномовною, що про

книжками іноді зберігають цукерки, печиво і т. д. Ще одне. Радіорепродуктори в кімнатах настільки застаріли, що «грають» лише тоді, коли їх... змочать водою. Тоді вони намагаються «пирхати» і кілька хвилин розважають винахідливих учнів кооперативного технікуму.)

— А де ви харчуєтесь?

— У нашій їдальні. Але готують там несмачно.

нять (час теж невизначений) і кімнатні доріжки заезуть (можливо, навіть цього року).

Що ж до молодіжних вечорів, то, за словами команданта гуртожитку Р. М. Гориславець, їх улаштуватимуть тоді, коли обладдають спеціальне приміщення. І справді, у вестибюлі мож-

«Книгу соавісті». В ній кожен прозвинний залишає свій не дуже приємний «автограф», пишучи пояснення і даючи колективній спаді надалі не ганьбити доброго імені нашого гуртожитку.

Так, ця «Книга соавісті» — дійова форма виховання молоді, і вона заслуговує на особливу увагу. Адже ефективність її очевидна. З десятиків тих, чиї імена попали на її сторінки, рідко хто повторно «розписався» в ній.

Разом з Ольгою Іванівною ми завітали в гості до учениць медичного училища, відвідавши кілька кімнат. На наш подив, у кооперативників і медиків виявилось багато спільного. По-перше, ні ті, ні ті, не спромоглися згадати, як же звали їхніх секретарів нестатутної комсомольської організації і голову ради гуртожитку. Більше того, майже ніхто не зміг згадати, якого числа святкуватиметься 60-річчя комсомолу України.

По-друге, асо в них же «універсальних» тубочках медики тримають підручники, мило, навіть хліб. Кімнатні доріжки тут теж досить рідкісне явище. Щодо кімнат самопідготовки, то в них зубрити премудрості медичної науки може хіба що Дід Мороз.

Але є у медиків перевага — це кухні. Про них досить лаконічно й точно сказала О. І. Ткаченко: «Кухні — це наше горе».

Ілюстрацією до цього «афоризму» є самі кухні, де про гігієну й елементарну санітарію можна говорити, беручи ці слова з лапки. Неохайність, бруд, неприбрані посуд зайвий раз підтверджують слова Ольги Іванівни...

ФАКТИ, виявлені рейдовою бригадою, напрошуються на недовізначений висновок. Але нам здається, що його повинні зробити самі господарі тих гуртожитків, про які йшлося в цьому матеріалі. Бо для того, щоб гуртожиток став рідним домом, потрібно затишок, настрій і дисципліну створювати власними руками. І тут своє слово неодмінно має сказати комсомол.

Рейдова бригада: О. СІНЬКО — методист по кадрах міжспілкового Будинку самодіяльної творчості облпрофради, В. ОРЕЛ — зав. кабінетом комсомольської роботи, член обласного штабу «Комсомольського проєктора», М. КУЛИКОВ — інженер обласної ради ВТБВ, В. ГОНЧАРЕНКО — спецкор «Молодого комунара».

ГУРТОЖИТОК — Твій ДІМ

...УСЮДИ КЛИН Рейд

шало. Діалог із дізчатами, мешканцями гуртожитку, і членами рейдової бригади почався невимовно, відверто.

— Дізчата, у вас є спеціальне приміщення для приготування домашніх завдань?

— Так. Це — кімнати самопідготовки, де ми майже... не буваємо.

(Справді, в одній з таких спеціальних кімнат ми побачили в кутку мальовничу купу стільців, перевернутих догори дном, самотню шафу з кількома брошурами і столи, вкриті пилюкою.)

— Ну, а молодіжні вечори, «вогники», цікаві зустрічі у вас відбуваються?

— Про таке ми ніколи не чули.

роботу комсомольської організації гуртожитку ми вже не намірились питати. Ясної відповіді про голову ради гуртожитку ми також не отримали. Здається, її звали...

— Скажіть, будь ласка, а де ви зберігаєте підручники, зошити, теки тощо?

— У тубочках.

— А туалетне приладдя?

— Теж у них. Старі книжкові етажерки списали, а нових не завезли. Ці тубочки, як і кімнатні доріжки, на два корпуси — одна халепка.

— Тобто?

— У першому й нашому, другому, корпусі немає подаріжків та книжкових полиць у кімнатах.

(Між іншим, у цих «універсальних» тубочках поряд з милом, зубною щіткою,

На жаль, кухні в гуртожитку немає.

— Отже, гуртожиток не став вам рідною домівкою?

— Ні, чому ж? Живемо ми дружно, та невесело.

Справедливості ради, скажемо: в останньому винуваті самі ж дізчата. І передусім нестатутна комсомольська організація гуртожитку та рада гуртожитку, які надто вже пасивні й байдужі до змістовних молодіжних заходів, цікавого, захоплюючого дозвілля.

У розмові з нами заступник директора по громадській частині О. М. Мироненко пообіцяв, що книжкові полиці будуть (правда, невідомо коли), радіорепродуктори зми-

У ПАЛАЦІ КАЗОК

...Палац піонерів міста Знам'янки сповнений дитячого гамору. Життя тут, як і завжди, вирує. У просторій кімнаті зібрані члени гуртка виразного читання.

Віра Сазонова, четвертокласниця другої міської десятирічки, одна з активних гуртківців.

— Читаєте, чим я займаюсь на канікулах? Зранку поспішаю до Палацу піонерів, на ренетний після обіду — за ковзани і мершій на ковзанку. Тільки не думайте, що я лише гуляю. Я й мамі допомагаю: посуд мию, підлогу підмітаю, в магазин по хліб і молоко бігаю. А ще читаю. Люблю книжки про Леніна, особливо про його дитячі роки. Хочу бути такою, як він.

А потім з Лідією Іванівною Гребенюк, директором Палацу піонерів, йдемо до костюмної і потрапляємо в казкове царство. Адже

тут знаходиться убрання для героїв різних вистав-казок, що їх ставлять драмгуртківці, балетна студія, гурток народного танцю.

— Де ж узяли стільки добра?

— Та все самі робимо. Ось — подивіться.

В одній з кімнат чути стукіт швейних машин. Дві дівчинки-старшокласниці на мить підвели голови і продовжують працювати. Це Світлана Коцегуб та Олеся Савельєва, учениці середньої школи № 3, члени гуртка крою та шиття.

— Канікули для нас, — відкашлюючись, підхоплює ту річ розповідає Олеся, — найкращий час зайнятися улюбленою справою. Адже як цікаво самим придумати костюм для героїв казок і самим же пошити його! Нещодавно кінчили роботу над костюмами для балету «Заяча хатинка», а зараз му-

руємо над костюмами до балету-опери «Червона Шапочка».

Тепло, світло, по-домашньому затишно в читальному залі Знам'янської міської дитячої бібліотеки. За вікном — морозний січень, а тут буяють квіти, в акваріумі — рибки.

— На сьогодні, Оксано, досить. Молодень, добре потрудилася, — хвалить дівчинку старший бібліотекар Ольга Василівна Гіренко.

— А можна, я завтра ще прийду? — питає Оксана.

— Звичайно.

Оксана Земська, учениця п'ятого класу, страшенно любить книги.

— Протягом чверті дуже мало вільного часу. А ось на канікулах щодня із задоволенням приходяжу сюди. Скільки всього тут цікаво-го! — розповідає школярка.

Т. БОРИСЕНКО.

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

ДЖЕРЕЛА СПОРТИВНОГО ЛІТОПІСУ

Історія Олімпійських ігор знає немало спортивних рекордів. Про олімпійських чемпіонів написано багато книг, які цікаво прочитати саме зараз, в період підготовки до Олімпіади-80, щоб порівняти спортивні досягнення на різних етапах розвитку спорту.

В дні Олімпійських ігор світ піби перетворюється в гігантський стадіон, трибунами якого стають всі континенти. Зустрічі спортсменів служать благородній місії зближення людей.

Книга Б. Н. Хавіна «500 вопросов и ответов об Олимпийских играх» вміщує багато цікавого матеріалу з історії олімпійського руху.

П. Г. Воробйова і М. И. Фірсель у збірці нарисів «На славу спорту і в ім'я честі» знайомлять з усією програмою Олімпійських ігор. Перед початком кожного змагання книга коротко розповідає про його зміст, правила, місце проведення, суддівство, про історію видів спорту. Та перші ніж вирушити за маршрутом літніх Олімпійських ігор, читач прочитає про те, як виникли Олімпійські ігри, звідки походять їхня назва і чо-

му вони такі популярні в усьому світі.

Кожні чотири роки, починаючи з 1896 року, найкращі спортсмени світу збираються на Олімпійські ігри. Історія виступів наших спортсменів на них — це багато яскравих прикладів спортивної мужності. Книга І. І. Засєдіна «Вага олімпійського золота» — велика історія олімпійських змагань, це — розповідь про найсильніших спортсменів нашої країни.

На Олімпійські ігри збираються найсильніші, і кожен мріє перемогти, піднятися на найвищу сходинку п'єдесталу. Серед чемпіонів Олімпійських ігор, що відбулися в різних країнах світу, спортсмени України, які пронесли прапор олімпійської збірної нашої країни через випробування олімпійських змагань. Прочитайте книгу «Наші земляки — олімпійці». Вона вміщує розповіді про Віктора Чукарина, Марію Гороховську, Анатолія Бондарчука, Леоніда Жаботинського та інших. Розповіді про них супроводжуються цікавими кольоровими фотографіями.

Щороку ми дізнаємося про нові рекорди нових чемпіонів світу. З часом

ми лише будемо згадувати тих, хто увінчав свого часу перемогою. Цікаво знати, яка ж їхня доля у майбутньому? Чи розповідаються вони назавжди зі спортом? Книга О. Кулешова «Падаючі зірки» розповідає не лише про наших спортсменів. У ній — про сумну долю закордонних спортивних зірок: боксера Марселя Сердана, який загинув по дорозі на змагання; гошника Ван Еста, що впаав у тридцятиметрову прірву; легкоатлетка Джессі Оуенса, перед яким скрізь були заперті двері, бо він — негр; а чемпіона світу Бетлінга Сікі, якого по-звірячому вбили прямо на рингу.

З історії Олімпійських ігор є ще багато книг. Всі вони ніби підводять нас до Олімпіади-80, яка вперше буде проводитися на гостинній радянській землі, де соціалістична держава гостинно піклується про гармонійний, духовний і фізичний розвиток людини.

Відомий громадський діяч і педагог П'єр де Кубертен, за ініціативою якого відроджено Олімпійські ігри, ще в той час писав: «О, спорт, ти — мир», добре розуміючи, який великим засобом єднання людей, що живуть на різних континентах, можуть послужити в наші дні Олімпіади. І дійсно, Олімпіада — це не лише боротьба найсильніших спортсменів за першість. Завданням Олімпіади є також зміцнення миру, покращення взаєморозуміння між народами світу.

О. ШУГАЄВА, зав. бібліографічним відділом обласної дитячої бібліотеки ім. А. П. Гайдара.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»

„Метаморфоза кіноекрана“

Під таким заголовком у нашій газеті за 9 грудня минулого року було опубліковано матеріал, в якому йшлося про окремі недоліки в роботі кировоградських кінотеатрів. Як повідомила редакцію директор управління кінофінації обласного С. І. ІЛЛЯШЕНКО, статтю було обговорено в колективі кінотеатрів «Хроніка» та імені Дзержинського. Директор кінооб'єднання № 1 М. Х. Ковпаченко попередив контролерів про те, що під час демонстрування кінофільму вхід глядачам у зал був заборонений.

До речі, в кінотеатрі імені Дзержинського виготовлено табличку з написом, що повідомляє «Голубий зал — зал повторного фільму».

Кінотеатр «Хроніка» отримав дозвіл в міській архітектурі на встановлення рекламного щита по вулиці Шевченка. Управління кінофінації виділило місце для реклами «Хроніки» по вулиці Карла Маркса.

В кінотеатрі «Мир» зараз проєдється переформлення фойє новими виставками. Чільне місце надається стендам, що розповідають про знаменну дату в житті нашого народу — 325-річчя возз'єднання України з Росією.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 30807.

Індекс 61197.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Зам. № 13.

Тираж 56 000.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

ВІВТОРОК

9 СІЧНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА: 8.00 — «Час». 8.40 — Гімн України. 9.05 — М. Дяченко. «Прокінське». 10.45 — Фільм-вистава. «Очевидне» — новини. По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Документальний телефільм. 15.30 — «Наш сад». 16.00 — «Хлопці справили». 16.45 — Телефільм «Рассмус-бродяга». 2 серія. 18.00 — «Пі, хто йде попереду». Документальний телефільм про будівельників БАМУ. 18.30 — Мультфільм «Макіспес Фік». 3 і 4 серії. 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — Модарт. Тріо для кларнета альту і фортепіано. 19.25 — Фільм «Випробувальний строк». 21.00 — «Час». 21.35 — Чемпіонат СРСР з фігурного катання. Спортивні танці. Довільна програма. По закінченні — «Сьогодні у світі».

ДРУГА ПРОГРАМА: 10.00 — Новини. 10.15 — «У світі чудес». Циркова програма. 10.45 — Для дітей «Хатинка — вертінка». 11.15 — «До Всесоюзного перепису населення». Документальний фільм «Великий рахунок козаків». 15.55 — Для дітей. «Срібний дзвіночок». 16.15 — Фільм-концерт «Джессі Оуенс». 16.45 — Для дітей. «Веселий рейс». 18.00 — «Вперед, орлята!». 18.30 — «Обережно: грипп». Вистава за участю міністра охорони здоров'я УРСР О. В. Павлова. 18.45 — «Ліричні мелодії». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Виступ вокально-інструментального ансамблю м. Дмитрова Донецької області. 20.00 — «Старт». 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — П'єси композитора П. Майбороди. В перерві — новини.

СЕРЕДА

10 СІЧНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА: 8.00 — «Час». 8.40 — Гімн України. 9.05 — Концерт великого дитячого хору ЦТ і ВР. 9.35 — Телефільм «Великий хлопчик і старий черепик». 10.25 — «Клуб ілюзій». По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «Зірочка». Кіноальманах для дітей. 15.45 — «Рідна природа». 16.05 — «Справжній московський комсомолець». 16.35 — Грає В. Азов і О. Глухов. 17.05 — «Наша Чукарина». Фільм-вистава. 18.00 — Святкові новорічні ялинки. 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — Хорей: «Восток Бройна». — «Крила гад». 21.00 — «Час». 21.35 — «Злет до нас, тихий вечір». Фільм-концерт за участю народного артиста СРСР І. Козловського. 22.10 — Чемпіонат СРСР з фігурного катання. Чоловіки. Довільна програма. По закінченні — «Сьогодні у світі».

ДРУГА ПРОГРАМА: 10.00 — Новини. 10.15 — К. Титов. К. Миленико. «Усім смертям назло». Вистава. 12.45 — Для дітей. «Веселий рейс». 15.55 — Для дітей. «Срібний дзвіночок». 16.10 — «Народні таланти». 16.55 — Для школярів. «Опелітир». 17.40 — Фільм-концерт. 18.00 — Реклама. Оголошення. 18.30 — Документальний телефільм «Сонце на долоні». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Телефільм «Два капітани». 5 серія. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — «Діючі особи та виконавці». По закінченні — новини.

ЧЕТВЕР

11 СІЧНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА: 8.00 — «Час». 8.40 — Гімн України. 9.05 — «Хлопці справили». 9.45 — Фільм «Випробувальний строк».

По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Документальний фільм «П'ять сторінок одного життя». Про видатного російського хірурга М. Пирогова. 15.40 — «Російська мова». 16.10 — Концерт. 16.45 — «Творчість А. Гайдара». 17.30 — «Відгуки». 18.00 — «У нас в гостях». (Кіровоград). 18.30 — «Інтер'ю по четвергах». Зустріч з начальником відділу перепису населення обласного управління В. П. Максимець. (Кіровоград). 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Кіровоградщина спортивна». (Кіровоград). 19.30 — Телефільм. (Кіровоград). 19.45 — Показові виступи найсильніших фігурістів Радянського Союзу. (21.00 — «Час»). По закінченні — «Сьогодні у світі».

ДРУГА ПРОГРАМА: 15.55 — Для дітей. «Срібний дзвіночок». 16.15 — «Республіканська фізико-математична школа». 16.55 — «Традиції першолінійників примикують». 17.55 — Літературний вечір, присвячений 100-річчю з дня народження С. Васильченка. В перерві — «Актуальна камера». 20.50 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — «Сьогодні у світі». Фільм-концерт. По закінченні — новини.

П'ЯТИЦЯ

12 СІЧНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА: 8.00 — «Час». 8.40 — Гімн України. 9.05 — «Відгуки». 9.35 — Фільм «Три травні». 11.05 — Л. Ветховен. Соната для фортепіано № 13. По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «Твій труд — твоя висота». Кінопрограма. 15.30 — «Шахова школа». 16.00 — Концерт вокально-інструментального ансамблю «Гуцулка». 16.15 — Концерт. 16.55 — Мультфільм. 17.15 — «Грота дружби». Новоросійська дільниця газопроводу «Союз». 17.50 — «Говорять зарубіжні гості України». 18.00 — «Людина і закон». 18.30 — «День за днем». (Кіровоград). 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — М. Шолохов. «Тихий Дон». 19.45 — Новорічний «Голубий вогник». Повторення від 1 січня (21.00 — «Час»). По закінченні — «Сьогодні у світі».

ДРУГА ПРОГРАМА: 10.00 — Новини. 10.20 — «Мережко танцює». 10.50 — «Всерізно і жартома». Зустріч з письменниками-гумористами. В перерві (11.40) — Шкізний екран. Фізика. 9 клас. 13.15 — «Палітра». 13.55 — Для дітей. «Срібний дзвіночок». 16.15 — «Об'єкти». 16.45 — «Москва і москвичі». 17.15 — «Веселі старты». 18.00 — «Корифей української музики». В. Косенко. 18.30 — «Назустріч виборам до Верховної Ради СРСР». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Телефільм «Два капітани». 6 серія. 20.40 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 Е. де Філіппо. «Вертеп пана Купцедло». Вистава. В перерві — новини.

СУБОТА

13 СІЧНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА: 8.00 — «Час». 8.40 — Гімн України. 9.05 — «Виставка Бу-

ратіно». 9.35 — «Для вас, батьки». 10.05 — Концерт ансамблю пісні і танцю Аджарської АРСР. 10.35 — «Рух без небезпек». 11.05 — «Ранкова пошта». 11.35 — «Ще ви можете». 12.25 — «Здоров'я». 13.10 — Тираж «Спортлото». 13.25 — «Літературні бесіди». 14.00 — Виступ Північного російського народного хору. 14.40 — «Що значить працювати без відстані». 14.55 — Телефільм для дітей «Азія». 16.00 — «Край наш». Кінопрограма про Сибір і Далекі Схід. 17.00 — «У світі тварин і рослин». 18.00 — Документальний фільм «Тихі американці». 19.05 — Ліричний концерт. 19.30 — Телефільм «Джуклетта живе порад». 21.00 — «Час». 21.35 — Вечір поезії К. Ваншеніна в концертній студії Останіно. 21.10 — Співає Г. Карена. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА: 10.00 — Новини. 10.15 — Дітей. Телефільм «Хлопчик — народ хороший». 11.20 — Версаль. Олександр художник-учитель ім. Грекова. 11.50 — «Рідна природа». 12.50 — «Суботній репортаж». 13.20 — «Занон і мис». 13.50 — А. Софронів. «Дивний лікар». Вистава. 16.20 — «Комсомольська традиція». 17.05 — Концерт. 17.20 — «Сатиричний об'єкти». 17.30 — «Хореографічні мініатюри». 17.45 — «Рік четвертий, ударний». 18.30 — Хорові мініатюри М. Лесотича. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Телефільм «Атака на висоту». 20.00 — «Вечір бабусь». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Аварія». 1 серія. По закінченні — новини.

НЕДІЛЯ

14 СІЧНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА: 8.00 — «Час». 8.40 — Гімн України. 9.00 — Концерт студентів і випускників музичного педагогічного інституту ім. Гнесіних. 9.30 — «Будильник». 10.00 — «Служу Радянському Союзу!». 11.00 — Художній фільм «Казка про царя Салтана». 12.30 — «Сліди часу». 13.30 — «Музичний ніс». 14.00 — М. Горький. «Достигає та інші». Фільм-вистава. 16.20 — Документальний телефільм «Сказка про себе». 16.50 — П. Штраус. Вальс. Виконує Великий симфонічний оркестр ЦТ і ВР. 17.00 — «Клуб кіноподорожей». 18.00 — «Міжнародна панорама». 18.45 — Мультфільм «Макіспес Фік». 5, 6, 7 серії. 19.05 — Концерт артистів балету. 19.30 — «Навкруг нас». Вечір гумору в концертній студії Останіно. 21.00 — «Час». 21.35 — «3 пієнесо по антіту». Всесоюзний телеконцерт молодих виконавців. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА: 10.00 — Новини. 10.15 — Фільм-балет «Усе стане танцем». 11.15 — «Село і люди». 12.00 — «Доброго вам здоров'я». 12.30 — Для дітей. «Картуси ніччю». 13.40 — «До 325-річчя возз'єднання України з Росією». «Скарбниці пам'яті народної». Репортаж з Центрального державного архіву кінофотофонодокументів УРСР. 14.40 — Фільм-концерт «Рейс-прогулянка». 15.00 — «Слава солдату». 16.00 — Кубок європейських чемпіонів з гандболу. «Спартак» (Київ) — «УКА» (Фрайбург). 17.10 — Концерт. 17.30 — «Неділний сувенір». 18.00 — «Погляд у майбутнє». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Концерт лауреатів і дипломантів Республіканського конкурсу ім. М. Лисенка 1978 року. В перерві — «На добраніч, діти!». 21.30 — Телефільм «Аварія». 2 серія. По закінченні — новини.

ПОГОДА

Сьогодні вдень передбачається мінлива хмарність, без опадів. Вітер західний, 9—14 метрів на секунду. Температура повітря по області 4—9, по місту 5—7 градусів морозу.

10—11 січня — мінлива хмарність, 10 січня — переважно без опадів, 11 січня — місцями невеликі опади, туман, слабка ожеледь. Вітер західний, 5—10 метрів на секунду. Температура повітря вночі 10 січня 10—15, удень 2—7 градусів морозу, 11 січня вночі 7—12, удень 0—5 градусів морозу.

Кіровоградський обком ЛКСМУ України глибоко сумує з приводу передчасної смерті Героя Радянського Союзу

ГАЛУШКІНА
Василя Максимовича

І висловлює співчуття рідним і близьким покійного.